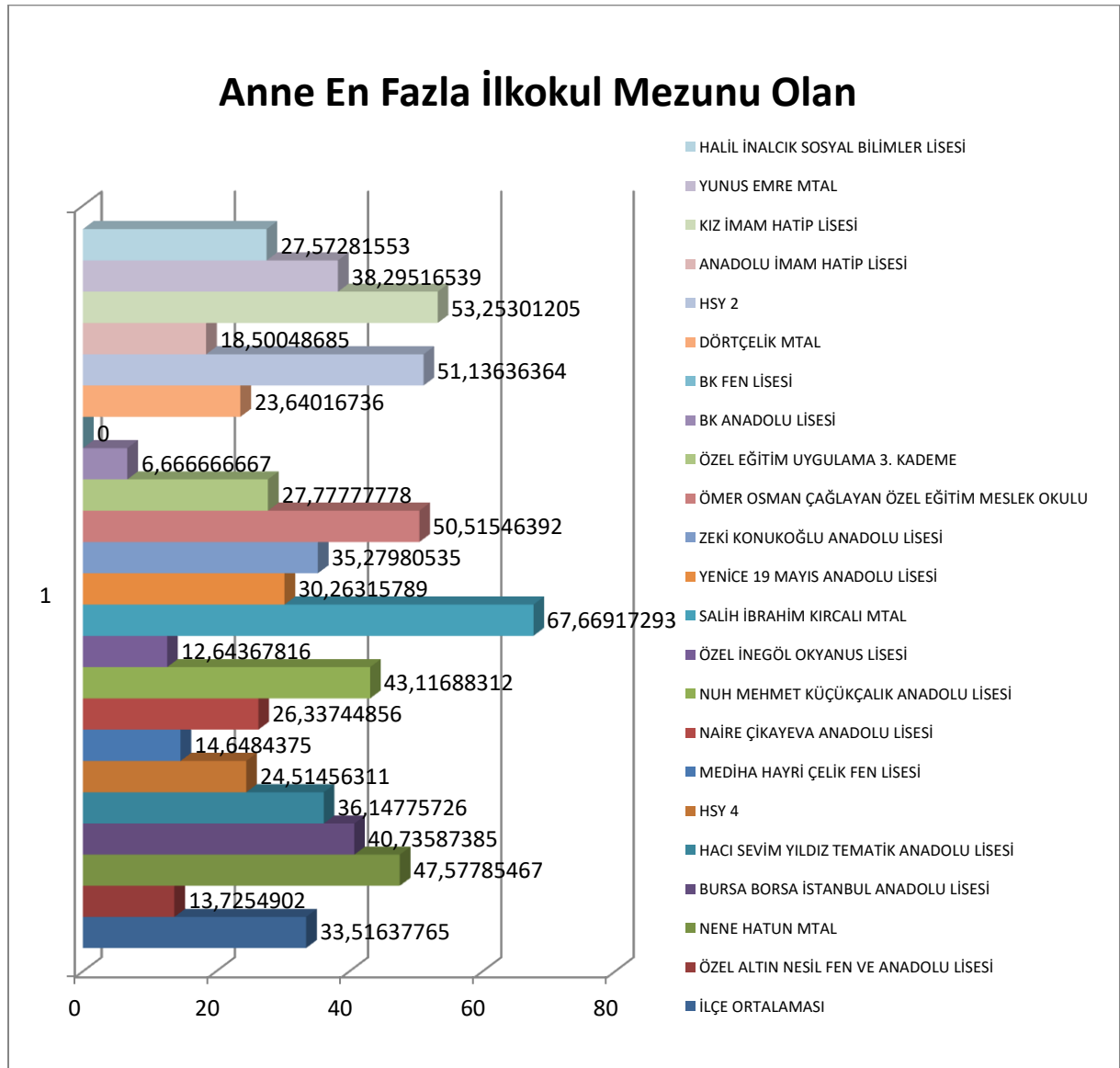

2023/2024 EĞİTİM ÖĞRETİM YILI İNEGÖL İLÇESİ OKUL RİSK HARİTASI LİSE SONUÇ RAPORU

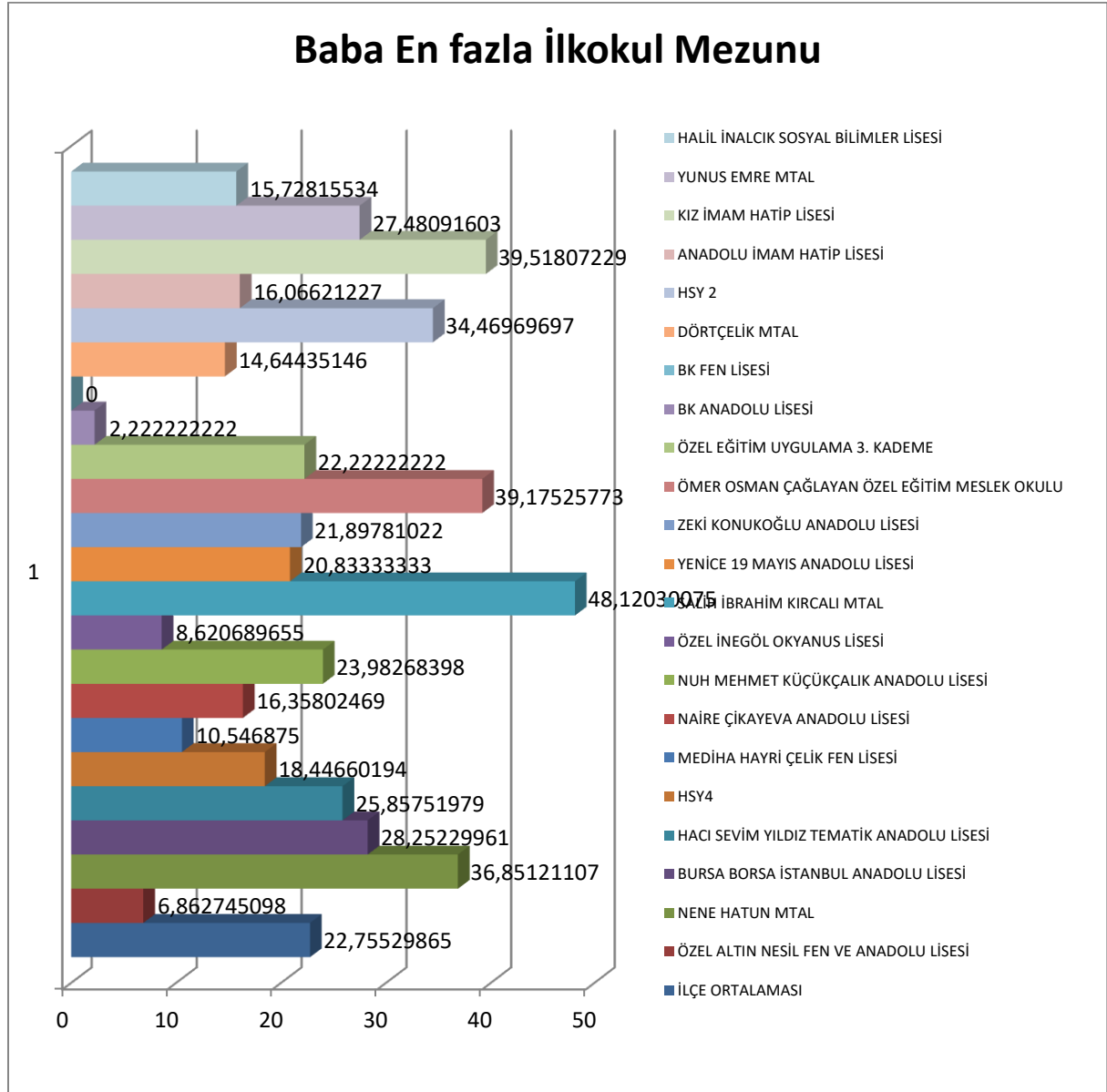
2023/2024 Eğitim öğretim yılı Okul Risk Haritaları değerlendirmesi sonuçları için elde ettiğimiz verilere göre lise kademesinde 22 okul ve 10380 öğrenci bulunmaktadır.

Bu raporda okullarımız tarafından uygulanan Okul Risk Haritalarının değerlendirilmesi sonucunda en yüksek ortalamaya sahip 3 maddeye yer verilmiştir. Bu maddeler sırasıyla **%33,51** ortalama ile “Anne En Fazla İlkokul Mezunu”, **%22,75** ortalama ile “Baba En Fazla İlkokul Mezunu”, **%10,76** ile “Ailesinde Süreğen Hastalığı Olan” maddeleri olmuştur.

“Anne En Fazla İlkokul Mezunu” maddesi için ilçe ortalaması **%33,51** iken Salih İbrahim Kırcalı MTAL %67,67 ile en yüksek orana sahip, Özel Bahçeşehir Fen Lisesi %0 ile en düşük orana sahip lise olmuştur. Yunus Emre MTAL %38,29, Kız İmam Hatip Lisesi %53,25, HSY – 2 %51,14, Ömer Osman Çağlayan Özel Eğitim Meslek Okulu %50,51, Zeki Konukoğlu Anadolu Lisesi %35,28, Nuh Mehmet

Küçükçalık Anadolu Lisesi %43,12, Hacı Sevim Yıldız Tematik Anadolu Lisesi %36,15, Bursa Borsa İstanbul Anadolu Lisesi %40,74, Nene Hatun MTAL %47,58 ile ilçe ortalamasının üzerinde yer almıştır.

“Baba En Fazla İlkokul Mezunu” maddesi için ilçe ortalaması **%22,75** iken Salih İbrahim Kırcalı MTAL %48,12 ile en yüksek orana sahip, Özel Bahçeşehir Koleji Fen Lisesi %0 ile en düşük orana sahip lise olmuştur. Yunus Emre MTAL %27,48, Kız İmam Hatip Lisesi %39,52, HSY-2 %34,47, Ömer Osman Çağlayan Özel Eğitim Meslek Okulu %39,17, Nuh Mehmet Küçükçalık Anadolu Lisesi %23,98, Hacı Sevim Yıldız Tematik Anadolu Lisesi 25,86, Bursa Borsa İstanbul Anadolu Lisesi %28,25, Nene Hatun MTAL %36,85 ile ilçe ortalamasının üzerinde yer almıştır.

Aile, çocuğun doğduğu andan itibaren yaşamı, kendini ve diğer bireyleri ilk tanımaya başladığı, ilk deneyimlerini edindiği, bir başka deyişle ilk eğitimini aldığı temel kurumdur. Çocuğun yetişkin bir insan olduğunda sahip olacağı kişilik örüntüsü, kuşkusuz yaşamın daha sonraki yıllarında

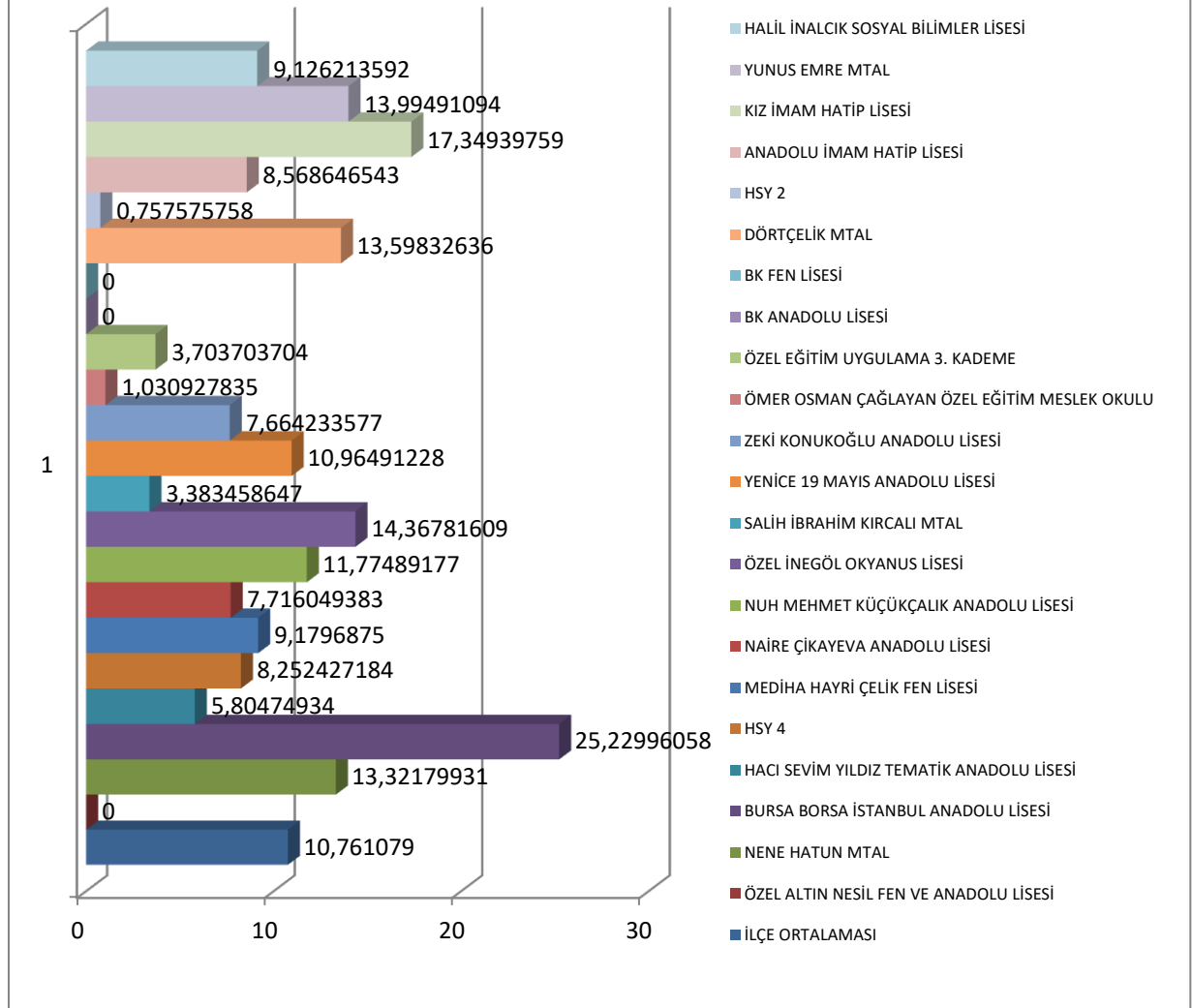
devreye giren kurumlardan etkilenmekle birlikte, öncelikle aile içinde oluşmaya başlar. Ailede çocuk eğitimi bu nedenle ihmal edilmeyecek kadar önemli bir konudur (Başbakanlık Aile Araştırma Kurumu Başkanlığı [T.C.A.A.K.], 1995, s. 1).

Ebeveynler çocukların ilk ve ebedi eğitmenleridirler. Ebeveynler ve uygulamacılar çocuklarının erken yaşlarında beraber çalıştıklarında sonuçlar çocukların gelişimi ve öğrenmesi üzerinde olumlu bir etkiye sahip olduğunu göstermiştir (Bruce, 2010, s. 7). Örneğin, Keçeli- Kaysılı, (2008) yaptığı bir araştırmada evdeki ve okuldaki aile katılımı ile akademik başarı arasındaki anlamlı ilişkiyi ortaya koymuş, aile katılımının öğrencilerin okul başarısında önemli bir yordayıcı olduğunu belirlemiştir (s. 1).

Tüm bunlar göz önüne alınarak ilçemizde;

- Okullarımızda aile eğitimlerinin sayısı arttırılabilir.
- Öğretmenlerimize yönelik aile eğitiminin konu alındığı hizmetiçi eğitimler açılabilir.
- Yapılan eğitimlerine katılımın arttırılması ve konuya dikkat çekmek için eğitimler fabrikalar gibi aile bireylerinin çalıştığı ortamlara taşınabilir.
- İş yerlerinde kullanılmak üzere aile eğitiminin önemini anlatan afişler tasarlanabilir, bunların iş yerlerine ulaştırılması sağlanabilir.
- Aile eğitimi konusunda tanınmış isimlerle görüşmeler yapılarak bu isimlerin seminer vermesi sağlanabilir.

Ailesinde Süreğen Hastalığı Olan

“Ailesinde Süreğen Hastalığı Olan” maddesi için ilçe ortalaması **%10,76** iken Bursa Borsa İstanbul Anadolu Lisesi %25,23 ile en yüksek orana sahip, Bahçeşehir Koleji Fen ve Anadolu Lisesi, Özel Altın Nesil Fen ve Anadolu Lisesi %0 ile en düşük orana sahip liseler olmuştur. Yunus Emre MTAL %13,99, Kız İmam Hatip Lisesi %17,35, Dörtçelik MTAL % 13,60, Yenice 19 Mayıs Anadolu Lisesi %10,96, Özel İnegöl Okyanus Anadolu Lisesi %14,37, Nuh Mehmet Küçükçalık Anadolu Lisesi %11,77, Nene Hatun MTAL %13,32 ile ilçe ortalamasının üzerinde yer almıştır.

Aile bireylerinden birinin önemli bir hastalığı olduğu durumlarda hasta yakınları hem duygusal hem de fiziksel zorluklarla mücadele ederler. Bu süreçte hasta yakınları bazen yoğun çaresizlik duygusu yaşarlar (Tabar, 2006). Bazı ailelerde ise aile dinamiklerini bozacak yoğunlukta stres yaşanabilir (Pejovic ve ark., 2003).

Süreğen hastalıklar aile içi ilişkilerdeki bozukluğu ve stresi arttırmakta, ailenin yaşam kalitesini düşürmekte ve aile bireylerin uyumunu etkilemektedir (Er, 2006; Hentinen ve Kyngas, 1998; Kazak, 1989; Toros, Tot ve Düzovalı, 2002; Yörükoğlu, 1998).

Çocuklarından birinin süreğen bir hastalığa sahip olması anne ve babanın zamanının önemli bir kısmını hasta olan çocuğun bakım ve tedavisine harcaması ailedeki diğer kardeşlerin kendisini unutulmuş ve ihmal edilmiş hissetmesine bu nedenle kardeşler arasında öfke, küskünlük ve kıskançlık gibi duyguların daha çok yaşanmasına yol açabilmektedir (Çavuşoğlu, 2002; İovchuk, 2003; Semerci, 2006).

Tüm bunlar göz önüne alınarak ilçemizde;

- Okullarımızda sağlıklı yaşam konusundaki eğitimler arttırabilir.
- Sağlıklı yaşamın yanı sıra yaşam kalitesinin nasıl arttırılacağı konusunda bilgilendirmeler yapıp etkinlikler düzenlenebilir.
- Süreğen hastalık konusunda tedavinin ne kadar önemli olduğunu anlatmak için Sağlık Bakanlığı ile iş birliği yapıp okullarda ve ilçe genelinde eğitimler düzenlenebilir.
- Aile içinde yaşanan stres baz alınarak stresle baş etme konusunda veli eğitimleri düzenlenebilir.
- Sorun yaşayan ailelere destek vermek için aile danışmanlığı merkezlerinden faydalanılabilir. Aileler bu merkezlere yönlendirilebilir.

KAYNAKÇA

Başbakanlık Aile Araştırma Kurumu Başkanlığı [T.C.A.A.K.], 1995, s. 1).

Bruce, T. (2010). Early childhood: A guide for students (2nd edn). London: Sage

Carter, V., Good, E (1973). Dictionary of Education, 4. Baskı. New York: McGraw Hill Book Company.

Çavuşoğlu, H. (2002). Çocuk Sağlığı Hemşireliği. (7. baskı). Ankara: Sistem Ofset Basım Yayıncılık.

Çakan P., Sezer Ö. (2010). Süreğen Hastalığı Olan Çocuklara Sahip Annelerin Tutumları, Kaygı Düzeyleri Ve Diğer Değişkenler Açısından İncelenmesi. Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 20(2), 161-180.

Çağdaş, A. ve (Şahin) Seçer, Z. Çocuk ve Ergende Sosyal ve Ahlak Gelişimi. Konya; Nobel Yayınevi, 2002.

Çimen, S. "Ankara'da Üniversite Okullarına Devam Eden Beş-Altı Yaş Çocuklarının Psiko-Sosyal Gelişimlerinin İncelenmesi" (Yüksek Lisans Tezi) Ankara; Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü. 2000.

Yazgan İnanç, B. , Bilgin, M. Kılıç Atıcı, M. 'Çocuk ve Ergen Gelişimi,' Gelişim Psikolojisi. Nobel Kitapevi, 2004.

Yavuzer, H. Çocuk Psikolojisi. 1. Duygusal ve Toplumsal Gelişim. İstanbul; İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yayınları: 2929, 1982.

UNICEF. 2012. Dünya Çocuklarının Durumu: Kentsel Bir Dünyada Çocuklar. Yönetici Özeti, 1–11.